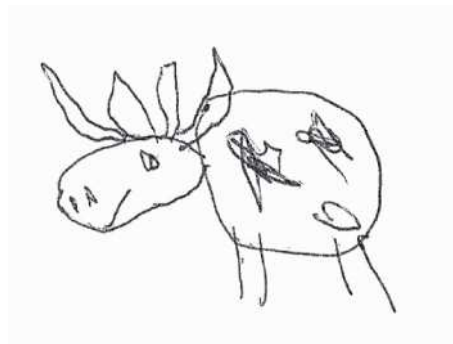

MANDEN DER BLEV KO

Bobby, en mand udstødt af samfundet fordi han er ved at blive til en ko, møder rigmanden og livsnyderen Onkel Tom, der bor sammen med en stor udstoppet og støvet hund.

Copyright 2003 Frank Molino
Jonas Thejsen og Eske Hjort-Petersen

MANDEN DER BLEV KO

INDHOLDSFORTEGNELSE

Manuskript	2
Personbeskrivelse	66

1. INT. LÆGES KONSULTATION - EFTERMIDDAG

En ung mand (BOBBY) sidder på en briks, en læge sidder på en kontorstol bag sit skrivebord.

LÆGE:

Slap nu af og vær bare helt naturlig. Der går sikkert mange år før det rigtig bryder ud - og jeg synes da egentlig også, det er meget pænt.

BOBBY:

Ja, okay, men jeg synes bare det er lidt mærkeligt.

(Knapper skjorten uden at man ser hans mave)
Er det ikke også kun piger der kan få yver - det troede jeg bare...

LÆGE:

(Smilende)

Nej, hvis man bliver til en ko, så får man et yver - og det gælder for alle.

Bobby forstår ikke helt, hvad lægen mener, og kigger tavst ned i gulvet. Lægen tager ham under hagen og løfter hans hoved.

LÆGE

Hvad så - er man blevet lidt for fin til at være speciel?

BOBBY:

Øhh, nej, øhh...

LÆGE:

Du skal faktisk være glad for, at du har fået dether. Der er så mange mennesker, der render rundt og prøve at være noget specielt, men du er det bare. Tænk lige lidt på det. Og mon ikke der også er mange søde piger, der godt kan lide en fyr, der er noget lidt for sig selv...

BOBBY:

Øh, tror du?

LÆGE:

Jada, smut nu ud og sig hej til livet!

2. EXT. LÆGEPRAKSIS - EFTERMIDDAG

Bobby kommer ud fra lægens praksis. Det regner og er ved at blive mørkt. I det samme standser en bus. Da han skal til at træde ind i den, lukkes dørene og den kører. Bobby står slukøret og kigger efter bussen og begynder så at gå.

3. EXT. BETONBOLIGBLOKKE - TIDLIG AFTEN

Bobby går i øsende regnvejrs gennem det ghetto-agtige kvarter hen mod en blok.

4. INT. PEDELLENS LEJLIGHED/ENTRE - TIDLIG AFTEN

Entredøren åbnes og Bobby træder ind. I baggrunden høres musik fra stuen (Lundeborg-sangen med Fisker-Thomas: "Er du trist og har du sorg i sinde, så tag med til Lundeborg". Entreen er beklædt med hessian. På væggen hænger et stort billede lavet af siv som forestiller nogle køer på en eng. Bobby er ved at hænge sin grønne Thule-pjækkert på et stort teak-garderebemøbel, da der kommer et råb fra stuen.

PEDELLEN:

(Med sur stemme)

Behøves du at åbne døren på den måde, Bobby?

Bobby går hen til døren ind til Pedellens stue. Pedellen sidder i sofaen ved et kakkelbord i sit Kansas-tøj og spiser forloren skildpadde.

PEDELLEN:

Det slider på hængslerne.

BOBBY:

Jamen, jeg åbner den da helt almindeligt.

PEDELLEN:

Nej, du gør ikke, Bobby, du slider på den.

(Tørrer sig om munden med en serviet)

...Ved du hvordan jeg kan vide det, hvad? Det er fordi hængslerne skal smøres. Før du flyttede ind smurte jeg aldrig den dør, og nu bestiller jeg snart ikke andet. Jeg har faktisk også et rigtigt arbejde der skal passes.

BOBBY:

Det er jeg ked af.

5. INT. PEDELLENS LEJLIGHED/BOBBYS VÆRELSE - AFTEN

Bobby går ind på sit værelse. Fra et lille vindue er der udsigt over de trøstesløse boligblokke. Bobby lægger sig på sengen og kigger trist op i loftet. Han hiver sin ternede skjorte op af bukserne og føler på det lille yver, som er ved at vokse frem omkring hans navle.

6. INT. BRØDFABRIKKEN/OMKLÆDNINGSRUM - MORGEN

Bobby er ved at skifte til arbejdstøj. På et par bænke henne ved bruserne sidder nogle af hans kolleger og snakker. Bobby tager sine skakternede bagerbukser på, og da han skal iføre sig sin skjorte, prøver han at gå ubemærket hen i et hjørne. Kollegerne ser det, og man kan se, at de taler om det.

7. INT. BRØDFABRIKKEN/PRODUKTIONSHALLEN - MORGEN

Bobby står og passer sig selv ved en enorm brødmaskine, da der pludselig er en, der prikker ham på skulderen. Bobby tager

høreværnet af og vender sig om. Foran ham står en kollega og bag ham en stor gruppe kolleger, der kigger afventende.

KOLLEGA:

Er det rigtigt, at du er ved at blive til en ko?

Bobby står et øjeblik og kigger lidt overrasket og flov. Han samler alt sit mod og svarer.

BOBBY:

Ja.

Kollegaen kigger på uforstående på Bobby med væmmelse i ansigtet.

KOLLEGA:

Det er sateme klamt.

Idet samme kommer direktøren løbende ned fra sit kontor hen og slukker Bobbys maskine. Alle vender sig mod direktøren.

DIREKTØR:

(Råber)

Hvad fanden er det du laver, Bobby? Sådan noget brød kan vi sgu da ikke sælge!

Direktøren peger hen på transportbåndet. Alle drejer hovederne for at se. En kæmpe pøl af dej er løbet ud over transportbåndet og der drypper stadig store klumper dej fra maskinen.

DIREKTØR:

For helvede, Bobby, hvad tænker på du på!

Bobby kigger på dejen, på direktøren og alle kollegerne, der stirrer på ham.

BOBBY:

Øhh...

KOLLEGA:

(Peger på Bobby)

Han er ved at blive til en ko.

Direktøren kigger irriteret på Bobby.

DIREKTØR:

Hvad er det for noget pjat - man kan sgu da ikke blive til en ko.

KOLLEGA:

Det sagde han selv.

En kvinde træder frem fra gruppen i baggrunden og peger på Bobby.

KVINDE:

Han er ved at få yver!

Alles øjne er rettet mod Bobby, som slet ikke ved, hvad han skal gøre.

DIREKTØR:

Er det rigtigt, Bobby? Er du ved at blive til en ko?

Bobby bøjer hovedet i skam.

BOBBY:

J-ja...

Direktørens ansigt fortrækker sig i væmmelse. Alle er stille.

DIREKTØR:

Det... Det er sgu ikke godt.

(Tænker sig om et øjeblik)

Det går ikke. Hvis det bare var det med maskinen... Men hvis du også er ved at blive til en ko, så... Nej, det går sgu ikke. Jeg er ked af det, men jeg bliver nødt til at fyre dig, Bobby.

Bobby kigger forvirret på direktøren, han kan slet ikke forstå, hvad der er sket.

8. INT. PEDELLENS LEJLIGHED/ENTRE - EFTERMIDDAG

Bobby låser sig ind i entreen, hvor han møder pedellen.

PEDELLEN:

Du ser fandme altid så depri ud, Bobby. Du ødelægger sateme hele min dag. Prøv da og se lidt glad ud - det gør vi andre.

BOBBY:

(Stille)

Jeg er blevet fyret fra mit arbejde.

PEDELLEN:

Det kan jeg sgu godt forstå. Det er garanteret fordi du går rundt og ser sådan ud. Hvis jeg var direktør, ville jeg sgu også fyre dig.

Pedellen er på vej ind i stuen, men vender sig i døren.

PEDELLEN:

Hey, hvordan vil du egentlig betale husleje nu?

BOBBY:

Det ved jeg ikke.

Pedellen kigger alvorligt på Bobby og sætter hænderne i siden.

9. EXT. BUSSTOPPESTED - EFTERMIDDAG

Bobby står med sin kuffert og venter på bussen. Det regner.

10. INT. ARBEJDSFORMIDLINGEN - EFTERMIDDAG

Bobby træder ind på AF og stiller sig i en lang kø. Oppe fra skranken kan man høre en mand (ONKEL TOM) råbe.

ONKEL TOM:

Hvad mener I med "for rig"? Jeg vil jo bare have et arbejde!

SKRANKEDAME:

Åhr, lad nu være, Onkel Tom, du har ikke brug for et arbejde, du har jo penge nok. Så er det bedre, at der er nogen af de fattige, der får det.

ONKEL TOM:

Må man nu ikke engang have et liv...
(efterligner Skrankedamens stemme og tonefald)
Jo, jo, selvfølgelig må man det, Onkel Tom, det har vi da ikke sagt noget om.

Onkel Tom vender sig og går mens han ruller med øjnene. Penge stikker ud over alt fra hans tøj og falder på gulvet, når han går. Alle de lurvede, beskidte arbejdsløse skynder sig at samle pengene op. Onkel Tom opdager intet og går ud af døren.

Det bliver Bobbys tur og han går op til skranken.

SKRANKEDAME:

Desværre, vi har ikke flere jobs, men...
(Kigger i nogle papirer)
Joh... Nej, det var ikke noget alligevel.

Damen smækker en glaslåge ned for sin skranke. Bobby står måbende og kigger.

11. EXT. GADER I DEN INDRE BY - AFTEN

Bobby driver rundt i byen på må og få med trist mine. Lige meget hvor han går, er det som om alle skal den anden vej. Alle ser glade og velafbalancerede ud og lægger slet ikke mærke til Bobby, der må mase sig den modsatte vej. Til sidst bliver det for meget for Bobby, og han går ind på Las Bodegas.

12. INT. LAS BODEGAS - AFTEN

Indenfor er lyset dæmpet og lokalet er næsten tomt. Bartenderen står og pudser glas. Bobby sætter sig i baren.

BOBBY:

(Træt og trist)

Øh, hej. Jeg vil gerne have en Cocio.

BARTENDER:

Det har vi ikke. Du kan få en Baileys.

BOBBY:

Hvad er det?

BARTENDER:

Det er det samme, bare bedre.

Bartenderen hælder en Bailey op til Bobby.

Døren går op og ind træder Onkel Tom, mens han synger.

ONKEL TOM:

Her har I mig tilbage!

Onkel Tom går op til baren, sætter sig ved siden af Bobby og nikker til bartenderen.

ONKEL TOM:

Jeg skal have en ...og cola, Danny.

(Vender sig mod Bobby)

Jeg plejede jo at drikke rom og cola, men det gør jeg ikke længere, så nu skal jeg bare have en ...og cola. Haha

(Til Bartenderen)

Hvad Danny, kan jeg ikke få et arbejde her? Jeg vil gerne betale for det.

Bartenderen ryster træt på hovedet.

ONKEL TOM:

(Til Bobby)

Du kunne vist godt trænge til en tur til
Lundeborg.

BOBBY:

Øh hvorfor det?

(Tager en slurk af den stærke Cocio og hoster, mens han kigger
undrende på glasset)

ONKEL TOM:

(Synger)

Er du trist og har du sorg i sinde, så tag med
mig ned til Lundeborg. Det er det bedste sted
på jorden...

(Taler)

... det sagde min mor altid.

BOBBY:

(Selvmedlidende)

Det har du ret i.

ONKEL TOM:

Jamen, hvad er der da los?

BOBBY:

(Stille)

Åh, det er bare det hele - og så er jeg også
ved at blive til en ko.

ONKEL TOM:

Nå for satan - MUH på det!

(Løfter sit glas, men bremser så sig selv)

Nej for fanden, det må du sgu undskylde, det
skal man ikke gøre grin med - vi har alle
sammen vores og slås med.

BOBBY:

Det gør ikke noget, det gør alle andre
alligevel.

ONKEL TOM:

(Råber)

Sikke noget svineri!

(Taler)

Altså ikke detder med at du er ved at blive til
en ko, men det med at folk ikke kan passe sig
selv.

Bobby siger ikke noget og tager en sidste slurk.

ONKEL TOM:

(Til Bartenderen)

Stik ham lige en til.

Onkel Tom nikker over mod Bobby.

BOBBY:

(Overrasket)

Aj, tak.

ONKEL TOM:

(Til Bobby)

Ved du hvad? Det skal sgu bare ned det skidt.
Danny, en til!

BOBBY:

Øhh...

ONKEL TOM:

(Råber)

En til! En til! En til! En til!

13. INT. LAS BODEGAS - SENT SAMME AFTEN

Bobby er meget fuld. Der er kun ham, Onkel Tom og bartenderen i
lokalet.

BOBBY:

... Det hele startede med at min far måtte
nødlande vores fly på en mark. Propellen var

gået i stykker og min mor og ham vidste, at det ville tage lang tid at snitte en ny, så de byggede et lille hus de kunne bo i imens. Det var meget langt ude på landet og der var ingen mennesker, kun en masse vilde køer der holdt til i nærheden.

14. EXT. MARK - DAG

En mand med stort fuldskæg sidder foran en primitiv hytte og snitter en propel. En kvinde holder et spædbarn. De smiler til hinanden. Der høres muhen, og de kigger skræmte på silhouter af køer, der nærmer sig

15. INT. LAS BODEGAS - SENT SAMME AFTEN

BOBBY:

... Vi kunne høre køerne muhe om natten - det er noget af det eneste jeg kan huske. Men de fik aldrig snittet en ny propel, for de blev slået ihjel af nogen vilde tyre...

ONKEL TOM:

(Med store øjne)

Nå for satan!

BOBBY:

... Men der var sådan en ko, der ikke kunne få nogen kalve, så den var nærmest udstødt af koflokken. Den begyndte at passe mig

16. INT. PRIMITIV HYTTE - DAG

En ko står i stuen og skubber nænsomt til en vugge med et spædbarn i.

17. INT. LAS BODEGAS - SENT SAMME AFTEN

ONKEL TOM:

Og så er du ved at blive til en ko nu?

BOBBY:

(Bobby skyller en ny Bailey ned)

Ja.

ONKEL TOM:

(Råber)

Så er det sgu da derfor!

Bobby nikker mut. Onkel Tom kigger på ham og giver ham et klap på skulderen.

ONKEL TOM:

Er der noget jeg kan gøre for dig - har du lyst til noget græs, eller... strøelse, måske?

Bobby gaber højt.

ONKEL TOM:

(Råber)

Danny! To til!

Onkel Tom giver Bobby en albue i siden. Bobby siger ikke noget, men falder sidelæns ud af barstolen og ryger i gulvet med et brag.

18. INT. ONKEL TOMS HUS/GÆSTEVÆRELSE - MORGEN

Bobby ligger på en skibsbriks i et lille værelse. Solen falder blidt ind gennem vinduet. Han vågner og tager sig til hovedet. Han ved ikke hvor han er. En stor udstoppet og støvet hund står lænet ind over sengen med snuden næsten helt nede i hovedet på ham. Udenfor kvidrer fuglene og solen skinner ind gennem vinduet. Han er iført en stribet pyjamas. Fra den åbne dør kan han høre bølgeskvulp og mågeskrig. Han rejser sig fra sengen og går ind i stuen.

19. INT. ONKEL TOMS HUS/STUE - MORGEN

Stuen er typisk for et et-plans-parcelhus fra 70'erne. Den er indrettet med kokosgulvtæppe, hjørnesofa, hjemmebar og tunge møbler i afsyret eg. På de gule murstensvægge hænger blankpudset messingværktøj og et enkelt møllehjul. Listeloftet er kantet med et tykt reb.

Onkel Tom sidder på en motionscykel med lukkede øjne, mens en video af en strandbred, kører på et kæmpe fjernsyn. En gang i mellem udstøder han høje mågeskrig. Bobby banker på dørkarmen. Onkel Tom åbner øjnene og stopper med at cykle.

ONKEL TOM:

Nå for satan - god morgen. Vækkede hunden dig?

BOBBY:

Øhh...

ONKEL TOM:

(Griner)

Man blev vist lidt fuld i går, hva'? Vi vidste ikke, hvor du boede henne, så jeg tog dig med herhen.

BOBBY:

Det var pænt af dig.

Onkel Tom hopper ned af cyklen.

ONKEL TOM

Så skal vi have noget i skrutten.

(Pifter efter hunden)

Hva' satan, den er sgu lidt sløv i dag - men den er sgu også sådan lidt genert. Den bliver sådan lidt skræmt, når der kommer sådan en fuld en her i huset - den kan sgu huske, dengang jeg var alkoholiker.

Onkel Tom går forbi Bobby ind på soveværelset og kommer rullende ud med den støvede hund, der står på en plade med hjul på. Det ser ud som den går.

20. EXT. ONKEL TOMS HUS/TERRASSE - MORGEN

Onkel Tom og Bobby sidder på en lidt høj terrasse med udsigt over vejen og parcelhuskvarteret og spiser morgenmad. Den støvede hund står ved siden af dem og ser på.

ONKEL TOM:

Prøv lige og se her, Bobby.

(Stiller et fad med bacon foran den støvede hund)

Prøv lige at se: den tager ikke noget. Den ved, den ikke skal tigge ved bordet - og det har jeg lært den.

BOBBY:

Jamen, er den ikke udstoppet?

ONKEL TOM:

Jo, det er den da, men det er stadig en meget velopdragen udstoppet hund.

BOBBY:

Ja, det er rigtigt, den tager slet ikke noget.

Onkel Tom tager en slurk af sin kaffe.

ONKEL TOM:

(BRØLER)

AHHHHHHHHH!

(Læner sig lidt tilbage i havestolen)

Jeg har været igennem meget sammen med den hund, det kan jeg godt fortælle dig.

BOBBY:

Nå?

ONKEL TOM:

Ja, det var egentlig lidt af et tilfælde, at jeg fik fat i dig, gamle jas.

Onkel Tom klapper kærligt den støvede hund.

FLASHBACK

21. INT. AUKTIONSHUS/AUKTIONSSAL - EFTERMIDDAG

Onkel Tom sidder og snorker på en midterrække til en stor auktion.

AUKTIONARIUS:

Firehundrede kroner? Sidste bud...

Onkel Tom vågner og strækker sig.

AUKTIONARIUS:

Første, anden, tredje

(Slår hammeren i podiet)

Den udstoppede hund er solgt til Onkel Tom.

Onkel Tom kigger vantro på auktionarius.

22. INT. AUKTIONSHUS/KØBSUDLEVERINGSLOKALE - EFTERMIDDAG

ONKEL TOM:

Jeg gider sateme ikke betale firehundrede kroner for sådan en støvet hund!

KASSERER:

Det skal du fandme.

ONKEL TOM:

Ikke på vilkår!

23. EXT. AUKTIONSHUS - EFTERMIDDAG

To brede mænd smider Onkel Tom ud af auktionshuset. Han bumper ned ad trappen og ligger bevidstløs. Den støvede hund ruller langsomt ned og står ved siden af ham.

24. INT. SYGEHUS/STUE - DAG

Onkel Tom vågner op i en hospitalsseng med forbindinger om hovedet. Det første han ser er den støvede hund, som kigger bekymret ned på ham. I sengen ved siden af ligger en meget gammel og meget nærsynet mand, som kigger på Onkel Tom.

NÆRSYNET MAND:

Det er godt nok en trofast hund, De har. Den har stået ved Deres side siden De kom ind på stuen.

FLASHBACK SLUT

25. INT. ONKEL TOMS HUS/KØKKEN - FORMIDDAG

Onkel Tom og Bobby bærer de guld- og diamantbesatte tallerkener ind i køkkenet og stiller dem i opvaskemaskinen. Bobby stopper op og kigger på et billede af Onkel Tom, en fed kvinde og en fed dreng.

ONKEL TOM:

Ja, det er så min kone og min knægt - knægten er i fremmedlegionen og konen, hun er skreden. Er du gift, Bobbiah?

BOBBY:

Jeg hedder altså bare Bobby, og jeg er ikke gift - jeg har faktisk aldrig haft en kæreste.

ONKEL TOM:

Nå, for satan - det skal du ikke være ked af. Kvinder, det er sgu ikke til at finde ud af hvad de vil med sig selv og os andre.

FLASHBACK

26. EXT. GADEN FORAN TOMS HUS - FORMIDDAG

En taxa med en hestetransportvogn på slæb kører ind foran Toms hus og standser. På græsset foran huset står Onkel Toms kone og søn. Onkel Tom stiger ud af taxaen og smiler bredt.

ONKEL TOM:

(Synger)

Så har I mig tilbage.

Onkel Tom går om bag transportvognen og trækker den støvede hund ud. Han ruller den hen til konen og sønnen.

ONKEL TOM:

(Smiler)

Sig goddag til jeres nye familiemedlem.

Sønnen:

(Bøvet)

Goddag.

KONEN:

Er den ikke lidt støvet?

ONKEL TOM:

Har man nu ikke lov at være støvet længere?

KONEN:

Jo, jo da.

De går ind i huset, Onkel Tom forrest med hunden.

27. INT. ONKEL TOMS HUS - MIDDAG

Onkel Tom stiller en skål kødben foran den støvede hund og børster sine hænder så støvet fyger. Han smiler kærligt til den støvede hund.

KONEN:
(Fra køkkenet)
Onkel Toooooom, kommer du ikke lige herind?

ONKEL TOM:
Yessi, skatti.

Onkel Tom går ud i køkkenet.

Fra køkkenet kan man gennem den åbne dør se den støvede hund der står ubevægelig foran skålen med kødben.

KONEN
(Hvisker)
Onkel Tom, den er udstoppet, jeg tror altså ikke den spiser noget.

Onkel Tom drejer hovedet og kigger på den støvede hund.

ONKEL TOM
Jeg ved det sgu godt, det er bare ligesom for at være på den sikre side. Man kan jo aldrig være hundrede procent sikker på at den ikke en dag bliver sulten.

SØNNEN:
(Bøvet)
Hund-rede. Høhøhø.

28. INT. ONKEL TOMS HUS/ENTRE OG STUE - EFTERMIDDAG

Konen kommer hjem. Hun hænger sin frakke og går ind i stuen. Onkel Tom ligger med røven i vejret bag hjemmebaren. I midten af stuen står den støvede hund med ryggen til.

KONEN:
Onkel Tom, hvad laver du?

ONKEL TOM:
(Brøler)

AHHHHHHH!!!

(Rejser sig op)

Tak fordi du ødelagde den leg! Den var lige ved
at finde mig.

Konen kigger bekymret på Onkel Tom.

29. INT. ONKEL TOMS HUS/SOVEVÆRELSE OG KØKKEN - AFTEN

Konen ligger i sengen.

KONEN:
(Råber)

Onkel Tooom, kommer du ikke snart?

Onkel Tom sidder ved køkkenbordet og spiller kort med den støvede hund, som står ved siden af. Onkel Tom har et sammenbidt udtryk i ansigtet og kigger lettere irriteret på den støvede hund.

ONKEL TOM:
Det er din tur... Hallo, det er din tur...

Onkel Tom smider kortene på bordet.

ONKEL TOM:
(Arrigt)

Åhr, for satan - nogen gange er du bare så
stædig.

Konen ligger på siden i sengen og kigger frem for sig med tomme
øjne.

FLASHBACK SLUT

30. INT. ONKEL TOMS HUS/STUE - EFTERMIDDAG

Onkel Tom og Bobby sidder i hjørnesofaen og drikker klar cola.
Bobby kommer til at spille lidt på betrækket.

BOBBY:

Åh, jeg kom til at spille på sofaen, det må du
altså undskylde.

ONKEL TOM:

Ved du ved hvad, det gør sgu ikke noget.
(Onkel Tom tager sin cola og hældes den ud over sofaen)
Dether betræk, det er lavet til det, det suger
alt.

FLASHBACK

31. INT. ONKEL TOMS HUS/STUE - DAG

Det er juleaften. Konen og sønnen sidder ved et pyntet bord med en
dampende andesteg. Onkel Toms plads er tom. Konen kigger træt og
opgivende på uret.

32. EXT. KÆLKEBAKKE - DAG

Onkel Tom suser ned ad en kælkebakke med den støvede hund, mens
han jubler højt.

33. INT. ONKEL TOMS HUS/STUE - DAG

Onkel Tom og den støvede hund kommer ind i stuen.

ONKEL TOM:

(Synger)

Her har I os tilbage.

Stuen er tom. Der ligger en seddel på bordet:

VOICE OVER MED KONENS STEMME:

Du vil åbenbart hellere være sammen med din
hund juleaften, frem for din familie. Vi har
forladt dig, Tom. Hilsen din kone og søn.

ONKEL TOM:
(Til hunden)

Den var værre...

FLASHBACK SLUT

34. INT. ONKEL TOMS HUS/STUE - EFTERMIDDAG

Onkel Tom rejser sig fra sofaen.

ONKEL TOM:
Ved du, vi skal sgu ud og købe lidt ind, vi
skal sateme have noget godt og spise i aften.

35. INT. STORCENTER/SUPERMARKED - EFTERMIDDAG

Onkel Tom og Bobby går ned ad de lange gange i et gigantisk supermarked med hver deres indkøbsvogn. Den støvede hund triller imellem dem. Onkel Tom skovler færdigretter ned i indkøbsvognen, mens de går. De kommer forbi en salgsdemonstratrice, som er i færd med at demonstrere en støvsuger. Et par gamle damer står sovende og kigger på. Onkel Tom, Bobby og den støvede hund standser.

ONKEL TOM:
Nå for satan - suger den ligesom eller hvad er
det den gør?

DEMONSTRATRICE:
(Smilende)
Ja, det er nemlig det den gør - den suger
støvet op og så kan man bare lige smide posen
ud bagefter - så nemt er det.

ONKEL TOM:
Ved du hvad, lille frøken, vi snupper tre af
dem.

DEMONSTRATRICE:
Ja, så gerne.

Onkel Tom tager tre støvsugere

ONKEL TOM:

Det bliver sateme sjovt at komme hjem og prøve demher, hvad Bobby?

BOBBY:

Øhhh, ja.

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund ruller videre.

ONKEL TOM:

Jeg kan godt lide at blive inspireret af nuet, du ved, ligesom nu hvor vi har købt deher tingester - carpe diem, du ved.

BOBBY:

Ja, det synes jeg også er godt.

ONKEL TOM:

Så for satan, Bobby, vi skal sgu da også havde nogen sodavander.

Onkel Tom og Bobby går ind i drikkevareafdelingen og Onkel Tom begynder at rode efter halvanden-liters flasker med klar cola. Han lægger sig på gulvet og kravler ind på hylden for at få fat i de bagerste flasker.

ONKEL TOM:

(Mens hans stemme fortoner sig)

Det skal du huske, Bobby, du skal aldrig tage de forreste. De gemmer de bedste til sig selv, dem drikker de når det er fyraften, de står heromme bagved... et eller andet sted...

Kun Onkel Toms fødder stikker ud. Bobby begynder at drive lidt rundt i afdelingen for at fordrive ventetiden. Rundt om et hjørne får han øje på en kæmpestor forgyldt statue af Onkel Tom. På en messingplade står "Onkel Tom, 1987". I sine arme holder Onkel Tom en stentavle, hvorpå der er mejslet "Husk: ØL krummer ikke".

Bobby står lidt og kigger på statuen, så kommer Onkel Tom rundt om hjørnet sammen med den støvede hund.

BOBBY:

Det er jo dig.

ONKEL TOM:

Yessi! Det er mig, men det er det alligevel ikke - det er fra en svær tid i mit liv.

BOBBY:

Jamen, er det dig der har fundet på detder med "ØL krummer ikke"?

ONKEL TOM:

Yessi, men jeg brydes mig ikke om at tænke på det.

BOBBY:

Hvorfor ikke?

ONKEL TOM:

(Alvorlig)

Jamen, det er jo fordi jeg var alkoholiker - det var på grund af konen og alt detder, det har du jo hørt.

BOBBY:

Jamen, var det derfor de lavede en statue af dig?

ONKEL TOM:

Næh, det tror jeg sgu ikke, du, det var nok mere fordi jeg vandt dender store konkurrence.

FLASHBACK

36. INT. STORCENTER/TORVEPLADS – DAG

Pladsen er fyldt med mennesker, hvis opmærksomhed er rettet mod direktøren for bryggeriet ØL, som står på en talerstol. Overalt hænger der bannere, hvorpå der står "ØLs Store Slogankonkurrence".

En mand med en mikrofon går rundt blandt folk for at høre deres forslag til et nyt slogan.

TILFÆLDIG MAND 1:

Øh, drik ØL fordi at det smager godt og...
bobler... og sådan noget...

DIREKTØREN:

(Trækker på det)

Jah...

Stilhed.

TILFÆLDIG MAND 2:

En ØL om dagen er bedre end to på taget...

DIREKTØREN:

(Trækker på det)

Johh...

Stilhed.

TILFÆLDIG MAND 3:

Drik en ØL og hvis du har lyst så drik en til,
men du skal ikke drikke for mange for så bliver
du fuld og pas på du ikke taber flasken for den
er lavet af glas.

DIREKTØREN:

Øhh, det var godt, men måske også lidt langt.

Stilhed.

Dommerpanelet kigger opgivende på hinanden, direktøren tager sit lommeterklæde frem og tørrer sveden af panden. Manden med mikrofonen træder et skridt tilbage og støder ind i en mand, som

kommer til at spilde sin øl på gulvet.

TILFÆLDIG MAND 4:

Åh, nej, jeg spildte min øl.

Onkel Tom står ved siden af. Han er iført et gammelt slidt pingvin-sæt, for store sko, der gaber, og en høj hat, hvor pulden vipper op. Ved siden af står den støvede hund, som også har en høj hat på.

ONKEL TOM:

Det skal du ikke være ked af...

I det samme passerer mikrofonen Onkel Tom og ud over højtaleranlægget gjalder det

ONKEL TOM:

...Husk, øl krummer ikke.

Alle står et øjeblik uden at sige noget. En af dommerne peger ned på Onkel Tom.

DIREKTØR:

Hvad var det du sagde?

Manden med mikrofonen stikker mikrofonen op i hovedet på Onkel Tom.

ONKEL TOM:

Jeg sagde: "Det skal du ikke være ked af, husk, øl krummer ikke".

Et øjeblik er der stille, så rejser dommerne sig og begynder at klappe og så brager bifaldet. Onkel Tom og den støvede hund bliver båret i kongestol op til podiet, hvor direktøren venter.

DIREKTØR:

(Smilende mens han giver Onkel Tom hånden)
Hvad hedder du så?

ONKEL TOM:

Jeg hedder Onkel Tom.

DIREKTØREN:

(Gentager mens han skriver Toms navn på en enorm check)
Onkel Tom... Du har vundet en masse masse penge
- tillykke!

Direktøren rækker checken frem, Onkel Tom tager imod og en
pressefotograf tager et billede af dem.

FLASHBACK SLUT

37. INT. STORCENTER/SUPERMARKED - EFTERMIDDAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund står i kø ved kassen og
kigger på det billede, som pressefotografen tog. De går igennem
med hver deres fyldte indkøbsvogn.

KASSEDAME:

Goddag, Onkel Tom.

ONKEL TOM:

Goddag, lille frøken, har du ikke noget arbejde
til mig?

KASSEDAME:

(Vilrer)

Ahhahahahahahaha, du er for rig, Onkel Tom.

Onkel Tom lægger en bunke tusindkronesedler på disken uden at
tælle dem, mens de går forbi.

38. INT. ONKEL TOMS BIL - EFTERMIDDAG

Onkel Tom og Bobby sidder på forsædet, den støvede hund ligger
bagi.

ONKEL TOM:

...Jeg kan godt sige dig, Bobby, jeg var som
besat - jeg drak øl efter øl og så drak jeg

lige noget mere øl. Hvis du havde set mig dengang, så havde du nok kaldt mig for et vilddyr - som en besat var jeg, af alkohol og øl.

BOBBY:

Var det ikke farligt?

ONKEL TOM:

Farligt? Er du tosset - jeg var sgu da ved at blive afhængig!

FLASHBACK

39. INT. LÆGE 2s KONSULTATION - DAG

Onkel Tom sidder og snakker med en læge.

LÆGE 2

(Alvorligt)

Onkel Tom, det er sgu farligt det, du har gang i her. Du bliver nødt til at stoppe, ellers så bliver du afhængig.

ONKEL TOM:

Nå for satan, det havde jeg sgu slet ikke tænkt på - er det så farligt, som de siger?

LÆGE 2:

Det er værre

Onkel Tom sidder et øjeblik og kigger forbløffet på lægen.

ONKEL TOM:

Ja, du har sgu nok ret - det vil alligevel være for meget af det gode - sådan at være afhængig.

FLASHBACK SLUT

40. INT. ONKEL TOMS HUS/ENTRE - TIDLIG AFTEN

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund kommer ind ad døren.

BOBBY:

Og så stoppede du bare?

ONKEL TOM:

Jeg stoppede sådan her.

(Knipser med fingrene)

41. INT. ONKEL TOMS HUS/STUE OG KØKKEN - SENERE SAMME AFTEN

Der lyder et "DING" fra køkkenet, og Bobby kommer ind i stuen med to foliebakker med dampende varm forloren skildpadde. Onkel Tom sidder klar ved sofabordet med diamantbesat guldbestik.

ONKEL TOM:

(Imponeret)

Det må sgu sige, Bobby, du er sateme god til at varme sådan noget mikromad.

BOBBY:

(Med munden fyldt med mad)

Åh, tak.

ONKEL TOM:

Men, hvordan får du det varmt inden i midten?
Når jeg laver det, bliver det ligesom varmt udenpå, men koldt indeni.

BOBBY:

Du skal bare give det den tid, det skal have.
Sådan er det med alt her i livet.

Onkel Tom kigger på Bobby, mens han overvejer, hvad Bobby havde sagt.

ONKEL TOM:

Ved du hvad, det tror jeg sgu du har ret i -
det er nok det jeg gør forkert her i livet -
jeg venter ikke længe nok - sådan ligesom med
mad og sådan noget.

BOBBY:

(Mens han tager en mundfuld forløren skildpadde)
Ja, måske.

ONKEL TOM:

Hvad satan, det er da helt djævelsk som du kan
tage fra, hva' Bobbiah?

BOBBY

(Med alvor i stemmen)

Ved du hvad, jeg tror det er fordi jeg er ved
at få fire maver... Altså, ligesom kører...

Onkel Tom og Bobby sidder tænksumme et øjeblik uden at sige noget.

ONKEL TOM:

Jeg synes sgu det er rart at have dig boende
her, Bobby, det må jeg sgu sige, det er sgu
rart.

I det samme lyder der et højt brag fra køkkenet.

ONKEL TOM:

Hvad satan, er der udbrudt krig?

Onkel Tom og Bobby rejser sig og går ud i køkkenet. Der står den
støvede hund og kigger mod døren, på gulvet foran den ligger
skårene fra en stor guldbesat suppeterrin.

ONKEL TOM:

(Til den støvede hund)

Hvad satan, hvad er det du laver?

Den støvede hund svarer ikke.

Onkel Tom og Bobby står lidt og kigger.

ONKEL TOM:

(Dæmpet)

Jeg tror sgu den er lidt jaloux på dig, Bobbiah
- den er jo vant til, at det kun er mig og den
her i huset.

BOBBY:

Måske skulle jeg gå en tur med den, så vi kunne
få snakket lidt sammen.

ONKEL TOM:

Ja, for satan, det er sgu da en god ide - det
tror jeg, den ville blive glad for.

42. EXT. VILLAKVARTER - AFTEN

Bobby og den støvede hund går ned ad en villavej. Det er en varm
sensommeraften. Folk sidder i deres haver og griller. Når de får
øje på Bobby og den støvede hund vinker de, og Bobby vinker
tilbage.

Bobby ved ikke helt, hvad han skal sige til den støvede hund.

BOBBY:

(Prøvende)

Jeg har aldrig haft en hund selv, men jeg har
altid gerne villet have en...

Den støvede hund ruller stille afsted ved siden af ham.

BOBBY:

Du er godt nok stor af en hund at være... men
du er ikke for stor, det er du ikke... Det er
da også smart egentlig, at du har dedder hjul på
- så bliver du ikke så træt i benene - det er
ligesom, der også er mange mennesker, der har
rulleskøjter på...

43. INT. ONKEL TOMS HUS/STUEN - MORGEN

Onkel Tom sidder og læser morgenavisens jobsektion med en pibe i munden. Bobby kommer ind iført pyjamas, gaber, mens han strækker sig, kløer den støvede hund bag øret og sætter sig til bords.

ONKEL TOM:

G'morgen - sovet godt?

BOBBY:

(Mens han hælder mælk over sine morgencerealier.
Ja. Finder du noget?

ONKEL TOM:

Yessi, men det er jo det samme altid.
(Holder hånden op til øret som taler han i telefon)
Ja, hallo, det er Onkel Tom - jeg vil gerne
søge stillingen som kommisassistent.
(Laver sin stemme om)
Desværre, Onkel Tom, du er for rig.

BOBBY:

Jamen, hvorfor laver du ikke bare et arbejde
til dig selv?

ONKEL TOM:

Jamen, for satan, Bobby, hvordan i hede hule
helvede skulle jeg bære mig ad med det?

BOBBY:

Du kunne jo lave en butik, hvor du selv
arbejder.

ONKEL TOM:

Hvad fanden skulle jeg sælge?

BOBBY:

Det ved jeg ikke - du kunne jo sælge bacon for
eksempel, det kan du jo godt lide.

ONKEL TOM:

Jamen, jeg tror sgu ikke rigtig jeg ville kunne lide at sælge det - jeg ville nok hellere spise det selv...

BOBBY:

Jamen, det behøver jo ikke at være bacon - det kan være alt muligt - du kunne jo sælge søm og skruer - eller cowboy-ting - eller måske appelsiner og sådan noget.

ONKEL TOM:

Jeg ved sgu ikke... Det er sateme nogen underlige ting du foreslår - men det er sgu rigtig nok, der er ikke så mange, der sælger de ting der...

(Bliver afbrudt af et højt brag)

Hva' satan sker der?

Det ringer på døren og Onkel Tom går ud for at lukke op.

44. EXT. ONKEL TOMS HUS - MORGEN

Onkel Tom åbner hoveddøren. Udenfor står postbudet med en kæmpe stor bulet og skrammet pakke som rasler.

POSTEN:

Det er posten!

ONKEL TOM:

Nå, jamen godmorgen.

POSTEN:

Ja, der er altså sket et uheld.

ONKEL TOM:

Nå, for satan, det var sgu da ikke så godt, hva'? Øh... hvad er der sket?

POSTEN:

Et uheld... med den pakke du skulle have haft,
den er gået i stykker.

ONKEL TOM:

Sket er sket, man skal ikke græde over spildt
mælk.

POSTEN:

Ja... Men på vegne af alle postbude vil jeg
gerne have lov at sige: Undskyld.

Posten snøfter lidt.

ONKEL TOM:

Ja, ja, hvor der handles, der spildes der.

Posten brister i gråd.

ONKEL TOM:

Jamen, for satan da, lille postmand, det er sgu
da ikke noget at tude over. Det var bare sådan
et kaffestel med måger på.

Posten er utrøstelig og Onkel Tom kigger bekymret på ham.

ONKEL TOM:

Ved du hvad, nu går du med ind og får en
kaffetår - Det er sateme noget der bare rykker.

45. INT. ONKEL TOMS HUS/STUEN - MORGEN

Posten ligger på sofaen med et tæppe om sig og en kop kaffe i
hånden. Onkel Tom og Bobby sidder i hver deres lænestol og kigger
bekymret på posten. Den støvede hund står med posttasken i munden.

ONKEL TOM:

Tænk at man kan være så ked af det, når man har
sådan et dejligt arbejde som dig, post.
(Klør sig i nakken)

Hvis du nu kigger på den kaffekop, post, er den så halvt fuld eller halvt tom?

Posten kigger på koppen.

POSTEN:
(Hikster)

Åhh, den er bare næsten tom.

Onkel Tom kigger bekymret på Bobby, som gengælder hans blik, mens han mimer ordet "Lundeborg". Onkel Tom fanger det ikke helt.

ONKEL TOM:
Bobby, hvad satan er det, du sidder og mumler derovre. Ud med sproget!

BOBBY:
Øhh, jeg siger bare, at jeg tror, det ville være godt med en tur til Lundeborg.

Bobby kigger prøvende på Onkel Tom.

ONKEL TOM:
Det er edderbroderme en ide der vil noget, Bobbiah.
(Vender sig mod posten)
For fanden da, post, det er sgu da lige det du skal.
(Rejser sig begejstret)
En tur til Lundeborg, sådan bare ned og blive rigtig gennemtrøstet.

Posten som næsten er kommet sig, gennemrystes nu af voldsom hulken.

POSTEN:
Jeg kommer lige dernede fra, og det er det værste sted på jorden.

Onkel Tom rynker øjenbrynene og sætter hænderne i siden.

ONKEL TOM:

Hvad er det for noget forbandet vrøvl du sidder og siger. Lundeborg er sgu da det bedste sted på jorden.

POSTEN

Jamen det passer, det er helvede på jord!

Onkel Tom koger over af raseri.

ONKEL TOM:

Så holdt vi, du har lige købt dig et enkeltbillet ud af døren med hovedet først!

Onkel Tom skal lige til at gribe fat i den skrækslagne post, men Bobby kommer imellem.

BOBBY:

Onkel Tom vi har jo aldrig været der. Måske har posten ret.

ONKEL TOM:

(Brøler)

Årh, for helvede da Bobby, tror du selv på den!

POSTEN:

(Grædende)

Det ville jeg heller aldrig have troet, hvis ikke jeg havde været der selv.

Onkel Tom kigger skulende på ham.

POSTEN:

Det er bare blevet så kommercielt dernede. De tænker kun på penge.

BOBBY:

Hvad mener du?

POSTEN:

Jamen, al trøst koster bare det hvide ud af øjnene. Bare et lille klap på skulderen koster mindst hundrede kroner, bare sådan her.

Posten klapper Onkel Tom så forsigtigt på skulderen, at han næsten ikke kan mærke det.

POSTEN:

Prøv lige at tænk hvis du var ked af det - ville du så blive glad af sådan et lille klap?

Onkel Tom står fordybet i sine tanker.

ONKEL TOM:

Det var sgu lige godt satans - jeg mærkede det ikke, andet end bare sådan lige. Det hjælper sgu da ingen steder.

De står alle tre tavse.

ONKEL TOM:

Puha, det lyder bare ikke godt detder. Man skal sgu ikke sparke til nogen der ligger ned. De gør vist regning uden vært dernede i lundeborg. Hva' siger du Bobby, ska' vi tage ned og se på sagerne?

BOBBY:

(Mens han aer den støvede hund)

Det kan vi da godt, men hvad med dig, post?

POSTEN:

Nej tak, jeg skal ikke nyde noget. Jeg tror bare jeg tager fri fra arbejde og ligger mig hjem under dynen.

Onkel Tom kigger på Bobby og posten.

ONKEL TOM:

Ved du hvad, du kan sgu da bare blive liggende her. Du passer huset, mens mig og Bobby og hunden er væk. Var det ikke noget, der kan friste sådan en bedrøvet post som dig?

Posten kigger på Onkel Tom og Bobby, mens han overvejer sagen. Han kigger over på den støvede hund, og det ser ud som om den nikker til ham.

POSTEN:

(Mens han tørrer sine øjne)

Det vil jeg da gerne - der er også så langt hjem.

ONKEL TOM:

(Råber)

Grrrrreat!

46. INT. BUS - DAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund sidder oppe foran i en bus på vej mod Lundeborg. Nede bag i bussen sidder en flok pensionister og ryger cerutter. Bussen genlyder af piven og småhulken. Den støvede hund triller lidt frem og tilbage i midtergangen. Ud over højttalerne kan man høre chaufførens sure stemme:

CHAUFFØR:

Gider I lige holde den hund i ro - det er faktisk en undtagelse, at I får lov at tage et kæledyr med.

ONKEL TOM:

Det er bare fordi den glæder sig helt vildt til at komme ned til Lundeborg.

En mand på rækken ved siden af læner sig frem.

MAND:

(Grådkvalt)

Hvis den er så glad, hvorfor skal den så til
Lundeborg - den er også udstoppet.

ONKEL TOM:

Nu skal du sagedme passe på, ellers så får du
noget at være rigtig ked af...

Onkel Tom bliver afbrudt af chaufføren.

CHAUFFØR:

Om et øjeblik er vi i Lundeborg. Vi mødes foran
bussen, hvor en vældig sød dame kommer og giver
os alle sammen et håndtryk - og det er med i
prisen.

Bussen drejer ind på en stor parkeringsplads, hvor der holder
utallige andre bussen. Det støvregner. Bussen standser.

Chaufføren rejser sig og hiver op i bukserne

CHAUFFØR:

Når I har fået jeres håndtryk, kan I tage en
drosche ind til byen - der må ikke køre busser
inde i selve Lundeborg. Jeg kører klokken otte;
hvis I ikke er med, så er det bare ærgerligt.

En bølge af hulken skyller gennem bussen. Folk rejser sig, går
tøvende ud og stiller sig afventende på parkeringspladsen.

47. EXT. PARKERINGSPLADS UDEN FOR LUNDEBORG - DAG

En dame på en knallert kommer kørende hen til bussen, parkerer og
stiger af. Hun er iført et stewardesse-agtigt kostume og er i
midten af halvtredserne. Hun veksler et par ord med chaufføren,
mens folk stiller sig op på række. Onkel Tom og Bobby kigger
undrende på deres medpassagerer uden at være klar over, hvad der
skal ske.

Onkel Tom går hen mod damen, da en ældre hulkende kvinde langer en arm ud og standser ham.

KVINDE:

(Hulker)

Du må ikke snyde foran i køen, det kan jeg ikke klare.

TOM:

Nå for satan, hvad for en kø?

Bobby kommer op til Onkel Tom og damen

BOBBY:

Jeg tror, vi skal stå hernede.

Onkel Tom og Bobby stiller sig bagest i køen, og damen begynder at give hånd til folkene i køen, mens hun hvisker noget til dem. Så snart folk har hilst på damen, går de en smule lettede hen mod de ventende droscher.

Det bliver hurtigt Onkel Tom og Bobbys tur. Damen trykker Toms hånd, mens hun sender ham et varmt smil og læner sig ind mod ham.

DAME:

Jeg er så glad for at du kunne komme i dag, og ved du hvad, det skal nok gå det hele.

Onkel Tom kigger forundret på damen.

ONKEL TOM:

Mener du det?

Men i mellemtiden er damen allerede gået videre til Bobby.

DAME:

Ved du hvad, det skal nok gå det hele og jeg er bare så glad for at du kom i dag.

Damen får øje på den støvede hund og kigger med slet skjult væmmelse på den, hvorefter hun går hen til chaufføren. Onkel Tom følger efter hende og griber hende i armen.

ONKEL TOM:

Tror du jeg kan få et arbejde her i Lundeborg - var det det du mente, da du sagde, at det nok skal gå, hvad?

Damen vender sig og kigger irriteret på Onkel Tom, og idet samme springer chaufføren hen til dem og stiller sig imellem.

CHAUFFØR:

Hey! Det går ikke, kammerat! Det må du vente med til du kommer ind til Lundeborg.

ONKEL TOM:

Hvad hulen mener du - jeg skulle bare lige høre, hvad hun mente.

Chaufføren peger over mod droscherne.

CHAUFFØR:

Du kan tage en vogn derovre fra ind til Lundeborg, så kan du snakke med dem om det derinde.

48. EXT. DROSCHER - DAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund kører i en drosche. De nærmer sig bymuren hvorpå der hænger et stort skilt "Venlighed betaler sig". Vejen splittes op i baner som leder hen til forskellige billetbåse. De kører op til en bås. Der sidder en dame bag en glastrude og taster på en computer. Hun taler til dem gennem en mikrofon.

DAME:

Velkommen til Lundeborg. Er det første gang I er her?

Onkel Tom og Bobby nikker.

DAME:

Undskyld, jeg kan ikke høre, hvad I siger - I skal tale ind i mikrofonen.

Onkel Tom læner sig helt frem og råber ind i mikrofonen.

ONKEL TOM:

(Råber)

Yes, yes! To styks første gang her plus hund.

DAME:

Ved I hvad, I to er rigtig heldige. I øjeblikket kører vi en række tilbud for folk, der kommer til Lundeborg for første gang. I kan vælge mellem fire forskellige pakkeløsninger. Vi har standard-trøsteturen med ekstra skulderklap. Så har vi de luxe-udgaven hvor man får et bjørneknus og tre nye venner. Så er der sladre-knuse-kramme-turen, men det er nok mest til piger. Og endelig har vi den store en-ny-start-på-livet-tur, hvor man først bliver trøstet, så bliver man opløftet og endelig er man klar til at starte helt forfra på livet.

Onkel Tom og Bobby kigger forvirrede på hinanden.

DAME:

Altså lige nu er de luxe-trøsteturen utrolig populær, og det er også en rigtig dejlig tur, men... den store ny-start-på-livet-tur er jo den bedste, den er altså lidt dyrere, men så er der også en overnatning på Lundeborg Kro med i prisen.

ONKEL TOM:

Penge er sgu ikke noget problem. Vi tager tre af den store livs-tur.

DAME:

Godt.

(Mens hun taster ind)

Tre store ny-start-på-livet-ture.

Bobby læner sig frem og peger på skiltene over ruden.

Bobby:

Øhh, hvad er alt detder for noget?

Damen kigger op.

DAME:

Det er bare ekstra ting - for eksempel gode nyheder, ekstra stor vennekreds, særlig imødekommenhed, eller en oplevelse af at andre virkelig har brug for en...

ONKEL TOM:

Men vi får vel det hele med i dender store livsindpakning, eller hvad var det du kaldte den?

DAME:

Ahh, I får i hvert fald rigeligt - men man kan jo altid have brug for lidt mere.

ONKEL TOM:

Ved du hvad - vi tager sgu alt hvad du har.

Damen kigger lamslået på Onkel Tom.

DAME:

Øhh... Øhhh... Det bliver altså ret dyrt...

Onkel Tom svarer ikke, men smider et stort bundt tusindkronesedler på disken. Damen kigger på dem og begynder så at fnise af kådhed.

DAME:

Godt... Uhh, det er mange ting...

Damen taster deres bestilling ind.

DAME:

Prøv lige at kigge herop.

Damen peger på et rødt kryds ved siden af en sort boks, der hænger på væggen. Onkel Tom og Bobby kigger forvirrede op og i det samme blitser det fra boksen.

Damen rejser sig og retter på sin nederdel og frisure og tripper ud af båsen hen til Onkel Tom og Bobby.

DAME:

Velkommen til Lundeborg. Det er en stor ære at have folk som jer her.

Hun giver dem begge to hånden og nejer.

DAME:

Og dether håndtryk koster altså ikke noget, det er mig der giver.

Damen giver dem alle tre en badge med en smiley på.

DAME:

I får lige demher, så folk kan se, hvem I er.

Kusken sætter i gang.

49. EXT. LUNDEBORG - DAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund kører ind gennem byporten. I det samme kommer en stor menneskemængde hujende hen mod dem.

ONKEL TOM:

(Til kusken)

Hvad satan er det for nogen bøller, der kommer rendende der?

Kusken når ikke at svare, for i det samme kommer menneskemængden.

MENNESKEMÆNGDE:

(Syngende i kor)

ONKEL TOM, BOBBY OG DEN STØVEDE HUND! ONKEL
TOM, BOBBY OG DEN STØVEDE HUND! ONKEL TOM,
BOBBY OG DEN STØVEDE HUND!

Onkel Tom og Bobby bliver mødt af flere hundrede smilende ansigter, da mængden når droschen. To mænd åbner droschens dør, og Onkel Tom, Bobby og den støvede hund træder ned på gaden. Kvinder i hvide gevandter kaster rosenblade ud over dem, små børn kommer løbende til, store mænd trykker deres hænder og klapper dem på skulderen, smukke kvinder kysser dem på kinden, unge og gamle omfavner dem hjerteligt, små børn springer jublende op på deres arme. Den støvede hund bliver aet og klappet og børn danser i cirkler rundt om den. Et par store mænd griber fat i Onkel Tom, Bobby og den støvede hund og bærer dem i kongestol ned ad hovedgaden. De hvidklædte kvinder løber foran og spreder rosenblade på deres vej. Folk står ude foran deres butikker og vinker og kommer med tilråb. De bæres over et brostensbelagt torv og hen til trappen op til byens bindingsværksrådhus. For toppen af trappen står borgmesteren med udbredte arme. Onkel Tom, Bobby og den støvede hund bliver båret op til ham, og menneskemængden falder til ro. Borgmesteren giver dem hånden og aer den støvede hund, så stiller han sig op på en talerstol.

BORGMESTER:

Kære borgere i Lundeborg! Det er med ære,
stolthed og glæde at jeg kan byde velkommen til
Onkel Tom, Bobby, og den støvede hund!

(Menneskemængden jubler)

Vi må prise os lykkelige for at få besøg af så
prægtige mennesker!

(Menneskemængden jubler)

Jeg vil nu overrække jer byens nøgle

En pige træder op til borgmesteren. Hun bærer på en rød plyspude, hvorpå der ligger tre store forgyldte nøgler. Borgmesteren tager nøglerne og hænger dem om halsen på Onkel Tom, Bobby og den støvede hund under stor jubel. Pigen kysser dem på begge kinder og går. Borgmesteren hæver hænderne og menneskemængden falder igen til ro.

BORGMESTER:

Og nu har jeg en overraskelse til alle jer borgere i Lundeborg...

To mænd kommer bærende ind med en ramme dækket af et hvidt klæde. De stiller det fra sig og går.

Borgmesteren træder ned fra talerstolen og går hen til den overdækkede ramme. En trommehvirvel lyder. Borgmesteren trækker klædet til side og åbenbarer et kæmpe maleri. Motivet er det klassiske danske maleri "Et koppel heste udenfor en kro". I forgrunden er Onkel Tom, Bobby og den støvede hund afbilledet. Deres ansigtsudtryk er taget fra det fotografi, der blev taget ved indgangen til Lundeborg. Menneskemængden bryder endnu engang ud i spontan jubel. Onkel Tom og Bobby kigger overraskede, men også glade på hinanden.

ONKEL TOM:

For satan da, det er det smukkeste billede jeg nogensinde har set. Hvad siger du, Bobbiah?

BOBBY:

Det er godt nok flot, men jeg kan slet ikke huske, at vi har stået der.

ONKEL TOM:

Jamen Bobby for satan, det er sgu da lige meget, det er jo kunst.

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund går gennem byens gader. Ved næsten hvert eneste hus bliver de budt indenfor, hvor de hilser på gamle mænd og kvinder, mens der bliver taget billeder.

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund sidder ved en stor gallamiddag. Alle smiler og er glade. Folk rejser sig og holder taler, som tydeligvis handler om Onkel Tom, Bobby og den støvede hund. Alle folk applauderer. Ustandseligt er der folk som kommer hen og klapper dem på skulderen, giver dem hånden, blinker forsørent og giver dem tommelfinger op-tegnet.

Det er aften. Onkel Tom, Bobby og den støvede hund er æresgæster ved et gigantisk festfyrværkeri på Lundeborg Havn. Traditionelt klædte folkedansere byder dem op og de danser lystigt af sted.

50. INT. LUNDEBORG KRO/VÆRELSE - MORGEN

Onkel Tom og Bobby ligger og sover i en etage-alkove. Solens stråler falder ind igennem de blysprøssede ruder på den støvede hund som står med en nathue på. Onkel Tom og Bobby ligger under store edderdunsdyner og Onkel Tom snorker højlydt. Kvasten fra Onkel Toms nathue falder hele tiden ned i hovedet på Bobby, som i søvne puster den væk, men til sidst vågner. Han strækker sig og stiger ud af alkoven. Han er iført en lang hvid natkjortel med matchende nathue. Han slår vinduet op og kigger ud over Lundeborg, som ligger fredfyldt i morgensolen. Han går hen til en servante og plasker vand i ansigtet. Da han kigger sig i spejlet opdager han, at der er vokset lidt ko-pels frem på hans kinder. Et øjeblik står han målløs, så går han hen og vækker Onkel Tom.

BOBBY:

Onkel Tom! Der er sket noget forfærdeligt!

Onkel Tom snorker videre, og Bobby begynder at ruske i ham.

BOBBY:

ONKEL TOM!

Onkel Tom vågner med et sæt.

ONKEL TOM:

Fri os fra de onde normanner!

BOBBY:

Øhh, jeg har altså fået ko-pels i hovedet.

ONKEL TOM:

Hvad siger du Bobby? Må jeg lige se...

(Hiver i Bobbys ko-pels)

Ja, av for en worm, den er sgu god nok, Bobby.

Sortbroget dansk malkekvæg. Det ser sgu egentlig meget godt ud.

Onkel Tom, som også er iført natkjortel, hopper ud af sengen og går hen og vasker sit ansigt, mens Bobby står uden at vide, hvad han skal sige.

ONKEL TOM:

(Brøler)

AAAAAAAHHHHHHHHHH!!! Ko eller ej, nu skal vi sateme have noget i skrutten.

Bobby står tavst og føler på sin ko-pels.

51. INT. LUNDEBORG KRO/SPISESTUE - MORGEN

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund sidder ved et stort solidt egetræsbord dækket op efter alle kunstens regler. Onkel Tom spiser bacon, røræg, rullepølse, leverpostej, sky, rundstykker og rugbrød. Bobby spiser Guldkorn, mens han læser på bagsiden af pakken.

ONKEL TOM:

(Mens han propper sig med mad)

For hunne, dether er edderbankeme det bedste sted på jord. Den venlighed... Årh for satan hvor gør det bare godt! Jeg har slet ikke tænkt på, at jeg er arbejdsløs, mens vi har været her. Jeg ved sgu ikke, hvordan jeg skal forklare det - det er ligesom om alt det gode bare kravler ned igennem kroppen. Hvad siger du Bobbiah?

BOBBY:

(Mens han viser Onkel Tom Guldkornspakken, hvor der er billeder af posten/greven storsmilende i forskellige positurer)

Prøv at se, ham der posten er i virkeligheden greve...

ONKEL TOM:

Nå, for fanden - hvorfor er han så post?

BOBBY:

Det ved jeg ikke. Der står bare her:

(Begynder at læse op)

"De bløde bjergskråninger for foden af Greven af MonteChristos slot tilbyder de bedste betingelser for dyrkningen af disse delikate og yderst næringsrige korn, som senere bliver forgyldt af vore topprofessionelle og venlige Guldkornsmestre. Greven overvåger selv hele produktionen og kun pakker med de bedste Guldkorn forlader slottet med grevens underskrift..."

ONKEL TOM:

Så glad så han sguette ud sidst vi så ham. Nå, Bobby, skal vi så komme ud og nyde livet!

Onkel Tom rejser sig og klapper den støvede hund.

BOBBY:

Ja.

De går hen til kroværten.

ONKEL TOM:

(Mens han giver kroværten hånden)

Tak for verdens bedste morgenmad!

KROVÆRTEN:

(Venligt smilende)

Åh, det var da herligt. Er I færdige med at spise?

ONKEL TOM:

Jepper-depper!

KROVÆRTEN:

(Pludselig med vrissen mine)

Jeg tager lige demher.

(Rækker ud og snupper badgene fra Onkel Tom, Bobby og den støvede hund)

De gælder kun til klokken ti.

(Peger mod døren)

HERUT!

52. EXT. LUNDEBORG/GADE OG TORV - FORMIDDAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund står på gaden foran kroen. Døren smækker bag dem. De kigger forbløffede på hinanden.

ONKEL TOM:

Der var vist nogen der fik det forkerte ben ud af sengen - det var sateme den sureste starut i hele Lundeborg.

I det samme begynder folk at mase og skubbe sig forbi dem. En forbipasserende mand træder Onkel Tom over tærne.

MAND:

Prøv lige at flytte dig lidt. Du skal ikke stå her og fylde på gaden!

Manden går videre. Onkel Tom og Bobby kigger måbende på hinanden.

ONKEL TOM:

Det var lige godt satans...

(Bliver afbrudt af flere sure udbrud fra forbipasserende folk)

FOLK:

Så flyt jer dog! Tror I det er en varmestue!
Bonderøve!

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund går op mod byens torv, men bliver overalt mødt med sure miner. På torvet får Bobby øje på borgmesteren, der står og taler med en mand.

BOBBY:

Se, Onkel Tom, der står borgmesteren. Skal vi ikke lige sige goddag til ham?

De går hen til borgmesteren og Onkel Tom klapper ham på skulderen.

ONKEL TOM:
God morgen, borgmester. Tak for en dejlig
aften...

(Bliver afbrudt af borgmesteren)

BORGMESTER:
(Vender sig mod Onkel Tom)
Kan du komme væk!

Onkel Tom og Bobby kigger mundlamme på borgmesteren.

ONKEL TOM:
Øhh... bøhh...

MAND VED SIDEN AF BORGMESTER:
(Vredt)
Du skal sgu lige betale først! Det kunne sgu
lige passe vi bare skulle stå her og være
venlige helt gratis!

BORGMESTER:
Vi er fandme på arbejde. Stik så af med jer!

Onkel Tom tager bynøglen frem.

ONKEL TOM:
(Tryglende)
Men hvad med denher?

BORGMESTER:
Byens nøgle... Ha! Min bare røv. Væk med jer!

I det samme kommer en gruppe gæster med badges gående, og borgmesteren og manden iler hen og hilser hjerteligt og storsmilende på de nyankomne.

Onkel Tom er fuldstændig paf. Han kigger efter borgmesteren uden at fatte noget som helst.

BOBBY:

Det er fordi vi ikke har dedder badges på, Onkel Tom, så gider de ikke at hilse på os.

53. EXT. LUNDEBORG HAVN - FORMIDDAG

Onkel Tom sidder på en bæk og kigger ud over vandet. Den støvede hund står ved hans side og kigger bekymret på ham. Bobby kommer gående med to skårede og beskidte krus. Han sætter sig og rækker det ene krus til Onkel Tom.

BOBBY:

Bare fordi vi ikke har dedder badges, så kunne vi kun få de her dårlige kaffekopper nu. Folk er bare så sure. Ham post-greven havde ret - Lundeborg er bare det værste sted på jorden.

De sidder tavse lidt, mens de drikker kaffen, som tydeligvis smager dårligt.

ONKEL TOM:

(Stille, mens han kigger ned og ryster på hovedet)
Bobby, vi bliver sgu nødt til at gå op købe nogen nye billetter - jeg kan ikke klare det længere.

En stemme lyder.

GAMMEL FISKER:

Hold jer langt væk fra det. Venlighed har ingen pris.

Onkel Tom og Bobby vender sig forbløffede og får øje på en gammel fisker, som i al ubemærkethed har sat sig på bænken. Han er iført sydvest, islændersweater og blå overalls. Han ryger på en gammel snade og hans vejrbidte ansigt udstråler stor livsvisdom. Han kigger på dem med rindende øjne.

GAMMEL FISKER:

Dether var engang det smukkeste, dejligste og mest vidunderlige sted på jorden. Men det var dengang...

BOBBY:

Hvad skete der så?

GAMMEL FISKER:

Hvad skete der så... Joh... Penge kom til byen. Da jeg var en ung purk på jeres alder kendte jeg ikke til penge. Alt hvad jeg gjorde, gjorde jeg af et godt og rent hjerte. Jeg tog min tjans på havet og var glad bare der stod mad på bordet, når jeg kom hjem...

BOBBY:

Men hvad så...?

GAMMEL FISKER:

Jeg tør næsten ikke tænke på det. Det var min egen søn der gjorde det. Han var noget helt særligt lige fra han blev født. Han kunne gøre alle mennesker glade, ja, han voksede op til at blive verdens flinkeste mand...

Onkel Tom og Bobby kigger i spænding på den gamle fisker.

GAMMEL FISKER:

Men han tog til byen, og da han kom tilbage, var han som forvandlet...

(Lægger hovedet på skrå og begynder at synge)
...Han tog ej venlighed for givet, nej han tog penge for et lille klem... I Lundeborg hvor venligheden rådet er alt nu noget for noget...

Onkel Tom begynder at græde og Bobby synker en klump.

ONKEL TOM:
(Mens han tørrer øjnene)
Tror du ikke det er på tide, vi tager os en
snak med din søn om alt det postyr, han har
lavet her i Lundeborg...

Den gamle fisker kigger på Onkel Tom med en ny glød i øjnene.

GAMMEL FISKER:
Joh, skulle vi ikke det.

54. INT. VERDENS FLINKESTE MANDS PALÆ - DAG

I en stor mørklagt sal, bag et stort skrivebord sidder verdens flinkeste mand. På bordet foran ham flyder det med grafer og lagkagediagrammer over hvor godt det går med Lundeborgs venlighedsbaserede økonomi. Verdens flinkeste mand er gennemsyret af tanker om profitmaksimering og emmer langt væk af udspekuleret og anspændt pengeliderlighed.

Det banker på døren.

VERDENS FLINKESTE MAND:
Kom ind. Det koster 20 kroner.

Døren går op og ind kommer den gamle fisker, Onkel Tom, Bobby og den støvede hund.

GAMMEL FISKER:
Goddag min søn. Jeg har nogen rigtige venner,
du skal møde.

VERDENS FLINKESTE MAND:
Det lyder spændende - men tror du de har råd
til at tale med mig.

GAMMEL FISKER:
Det ved jeg ikke, men de betalte ikke for at
komme ind.

VERDENS FLINKESTE MAND:

Hvad? Kan I så komme ud! Der skal sgu penge på bordet.

Den gamle fisker, Onkel Tom, Bobby og den støvede hund begynder at gå hen imod det store skrivebord for enden af salen.

VERDENS FLINKESTE MAND:

Hov, hov. Der blev sagt, der skal penge på bordet. Væk, væk, væk!

BOBBY:

Jamen, har du da brug for de penge?

VERDENS FLINKESTE MAND:

Det har ikke noget med det at gøre. Venlighed koster!

BOBBY:

Hvorfor gør den det?

VERDENS FLINKESTE MAND:

Sådan er verden! Og jeg skal faktisk også have penge for at forklare sådan noget.

Den gamle fisker, Onkel Tom, Bobby og den støvede hund står halvvejs henne ved skrivebordet.

VERDENS FLINKESTE MAND:

Hov, hov! Stop der!

Den gamle fisker, Onkel Tom og Bobby stopper. Den støvede hund triller videre og banker blødt ind i skrivebordet. Verdens flinkeste mand farer op og skal til at skubbe den væk, da Onkel Tom får ham til at standse.

ONKEL TOM:

Vi skal nok gå, hvis du kan svare os på en ting: Hvad er det man ikke kan købe for penge?

VERDENS FLINKESTE MAND:

(Hånligt)

Ha! Man kan købe alt for penge!

Den gamle fisker, Onkel Tom og Bobby ryster på hovedet.

ONKEL TOM:

Kig på hunden.

VERDENS FLINKESTE MAND:

Ja, hvad med den?

ONKEL TOM:

Kig på hunden.

Verdens flinkeste mand kigger på den støvede hund, så kigger han på den gamle fisker, Onkel Tom og Bobby, mens han tænker så det knager. Ubevidst kommer han til at æ den støvede hund.

ONKEL TOM:

Det er dét man ikke kan købe for penge.

VERDENS FLINKESTE MAND:

(Vredt, mens han stadig ær den støvede hund)

Hvad mener du?

ONKEL TOM:

Du ær hunden!

Verdens flinkeste mand tager hånden til sig som om han har brændt sig.

VERDENS FLINKESTE MAND:

Nej, jeg gør da ej.

Verdens flinkeste mand kigger på sin hånd med et udtryk som viser, at han godt selv ved, at han har æt den støvede hund.

ONKEL TOM:

Gør det igen.

VERDENS FLINKESTE MAND:
Nej, jeg vil da ej!

BOBBY:
Det er i orden - du må godt.

VERDENS FLINKESTE MAND:
(Men snert af panik i stemmen)
Jamen, jeg vil ikke.

BOBBY:
Det er i orden.

Verdens flinkeste mand står uden at sige noget. Bobby træder et skridt frem.

BOBBY:
Det er i orden.

Bobby går hen til verdens flinkeste mand og lægger hans hånd på den støvede hund.

BOBBY:
Det er i orden.

Verdens flinkeste mand kigger søgende på Bobby.

BOBBY:
(Hvisker)
Det er i orden.

Langsomt og prøvende begynder verdens flinkeste mand at æde den støvede hund.

Bobby lægger sin hånd på hans skulder.

BOBBY:
Det er i orden.

Verdens flinkeste mand overgiver sig til sine følelser og et kæmpe smil breder sig over hans ansigt, mens han æder den støvede hund.

Rynkerne i hans pande udglattes og den anspændthed, der har hvilet over ham, forsvinder. Han knuger den støvede hund ind til sig, så støvet står op i store skyer.

Pludselig stivner han. Han giver slip på den støvede hund og løber hen og omfavner den gamle fisker.

55. EXT. LUNDEBORG TORV - DAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund står foran rådhuset hvor alle Lundeborgs borgere er forsamlede. Verdens flinkeste mand står på talerstolen.

VERDENS FLINKESTE MAND:

...Og hvis I tør stole på mig, vil jeg gøre alt for at Lundeborg igen bliver det bedste sted på jorden. Livet skal fejres hver eneste dag, men vi skal love hinanden, at vi aldrig mere vil tage penge for det.

Folk bryder ud i en spontan og ægte jubel som ingen ende vil tage.

56. EXT. LUNDEBORG/UDENFOR BYMUREN - DAG

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund står og tager afsked med verdens flinkeste mand og hans far, den gamle fisker. En gammel rød veteranbus står parkeret ved siden af dem. I baggrunden står folk og hiver betalingsbåse og prisskilte ned fra bymuren.

ONKEL TOM:

(Mens han står og trykker verdens flinkeste mands hånd)
Er du nu sikker på at du kan undvære den fine gamle bus?

VERDENS FLINKESTE MAND:

(Lægger sin venstre hånd på Onkel Toms hånd, som han stadig trykker)

Ved du hvad? Selvfølgelig kan jeg det, og hvis der er andet I mangler - ja, så bare sig til.

ONKEL TOM:

Det er i orden og lige over.

Onkel Tom og verdens flinkeste mand bærer den støvede hund ind i bussen og onkel tom sætter sig bag rattet.

BOBBY:

(Mens han giver den gamle fisker hånden)
Farvel, gamle fisker

GAMLE FISKER:

Farvel, unge Bobby. Og inden I kører vil jeg da lige komplimentere dine flotte bakkenbarter - Hvordan bærer du dig ad med at få dem tofarvede?

BOBBY:

Arh, det er bare fordi jeg er ved at blive til en ko.

I det samme kommer verdens flinkeste mand ud af bussen.

VERDENS FLINKESTE MAND:

(Smilende)

Er det rigtigt? Hvor er du bare heldig - det lyder bare helt vildt spændende.

BOBBY:

Jo... men jeg er godt nok lidt nervøs for det.

VERDENS FLINKESTE MAND:

(Giver Bobby et klem på skulderen)

Det skal du ikke være - Hvad der end skal ske, skal ske.

DEN GAMLE FISKER
(Lægger hovedet på skrå og synger)
Que sera, sera, what ever will be, will be...

ONKEL TOM:
(råbende indefra bussen)
Så er der afgang, Bobbiah!

Bobby går ind, mens han vinker. Bussen svinger ud på vejen og dytter et par gange. Den gamle fisker og verdens flinkeste mand står tilbage og vinker.

57. INT. BUSSEN - EFTERMIDDAG.

Den gamle bus duver af sted gennem et smukt sommerlandskab.

ONKEL TOM:
Bobby for satan - hele det her Lundeborg-noget,
har gjort et eller andet ved mig...

De kører et øjeblik i tavshed.

ONKEL TOM:
... det var som om pengene havde forhekset ham
verdens flinkeste mand. Han var jo egentligt
ikke flink - all right det blev han - det var
ligesom den gang jeg bare drak og drak. Jeg
kunne sgu ikke få nok...

Bobby nikker tavst.

58. EXT. ONKEL TOMS HUS - TIDLIG AFTEN

Bussen kører ind foran Onkel Toms hus.

59. INT. ONKEL TOMS HUS/STUEN - TIDLIG AFTEN

Onkel Tom, Bobby og den støvede hund træder ind i den mørke stue.
Onkel Tom tænder lyset.

ONKEL TOM:

(Syngende)

Så har du os tilbage...

(Standser)

Posten ligger som de forlod ham på sofaen og stirrer frem for sig
med et fjernt og bedrøvet blik.

ONKEL TOM:

Så for satan...

60. INT. ONKEL TOMS HUS/STUEN - SENERE SAMME AFTEN

Onkel Tom, Bobby og Posten sidder ved spisebordet og spiser af
hver deres foliebakke.

ONKEL TOM:

(Mens han svinger med et stykke medister på gaflen)

...Så det var simpelthen bare pengene der havde
gjort ham til sådan en skidt fyr.

BOBBY:

Men nu er alting godt igen.

Posten siger ikke noget, men kigger bare ned på sin mad.

BOBBY:

(Kigger spørgende på posten)

Hvorfor er du egentligt så ked af det?

POSTEN:

(Trækker på det)

Ah, det er en lang historie.

BOBBY:

Jamen, du ser ellers så glad ud på
Guldkornspakkerne.

Posten begynder at hulke højlydt og skjuler ansigtet i hænderne.

POSTEN

(Fremstammer)

Jeg er slet ikke greve længere...

ONKEL TOM:

(Undrende)

Hvorfor fanden er du ikke det?

POSTEN:

Jeg fyrede mig selv.

Onkel Tom og Bobby kigger undrende på hinanden.

POSTEN:

(Mens han tørrer sine øjne)

Det gik rigtigt godt for guldkornsfabrikken,
men jeg skulle have så meget i løn, så jeg
enten måtte lukke fabrikken eller fyre mig
selv. Ellers kunne det ikke løbe rundt - og jeg
kunne simpelthen ikke få mig selv til at lukke
fabrikken.

(Snøfter)

Den har været i familiens eje i i hvert fald
firehundrede år.

(Hæver øjenbrynene)

Det er vildt dyrt at være greve.

BOBBY:

Og så er du bare post nu?

POSTEN:

Ja, det er jeg jo.

ONKEL TOM:

Jamen, er det ikke dejligt at være post - I har da nogle satans flotte uniformer.

POSTEN:

Tak, men jeg vil jo bare gerne være greve igen...

(Kigger bedrøvet ned i bordet)

De sidder tavse og Onkel Tom kløer den støvede hund på hovedet så en lille støvsky rejser sig.

BOBBY:

...Og det er bare penge der skal til?

POSTEN:

(Stille)

Ja.

BOBBY:

(Til Onkel Tom)

Kunne du ikke give ham dine penge?

Posten og Onkel Tom kigger undersøgende på Bobby.

POSTEN:

Øh... hv-hv-hvad mener du?

BOBBY:

Ja, du får Onkel Toms penge og bliver greve igen, og så kan Onkel Tom jo få dit postjob.

Posten kigger skiftevis på Onkel Tom og Bobby.

ONKEL TOM:

(Med lysende øjne)

Halleluja, Bobby! Det er en fantastisk ide!

POSTEN:

Skal du ikke selv bruge dem?

ONKEL TOM:

Jeg har prøvet det med penge - jeg ved ikke, hvad jeg skal med dem. Det siger mig ligesom ikke noget længere... Men jeg vil fandeme gerne være post - Hvad siger du? Ja eller nej?

POSTEN:

(Forbløffet)

Jeg ved slet ikke hvad jeg skal sige. Mener du det virkelig?

Onkel Tom nikker med en alvorlig mine. Posten kigger på Bobby som roligt nikker tilbage.

POSTEN:

Jamen, det vil jeg gerne...

ONKEL TOM:

(Rejser sig)

Godt!

Onkel Tom går over og åbner en dør til et tilstødende rum. Pengesedler vælter ud på gulvet i stuen. Posten kigger målløs og med store øjne på de mange penge.

61. EXT. ONKEL TOMS HUS - DAG

Greven sidder i den gamle bus som er fyldt til randen med penge. Overalt stikker der sedler ud, og der er dårligt plads til Greven. Onkel Tom står i postuniform sammen med Bobby og den støvede hund.

ONKEL TOM:

Kør nu forsigtigt din gamle greve.
(Griner højt)

GREVEN:

(Griner tilbage)

10-4, post.

Greven starter bussen og kører af sted.

GREVEN:
(Råbende, mens han kører væk)
Farvel.

Onkel Tom og Bobby vinker.

ONKEL TOM:
(råber)
Farvel!

BOBBY:
(råber)
MUUUUUUH!

Onkel Tom vender sig og kigger forbløffet på Bobby, der selv ser ligeså forbløffet ud.

62. EXT. LILLE GÅRD - DAG

Det er en smuk sommerdag, solen skinner og fuglene synger. Onkel Tom kommer cyklende på en gammel postcykel omgivet af korngule marker og grønne skove. Han er iført postuniform og fløjter muntert. Han kører ind på gårdspladsen ved et lille stråtækt bondehus.

ONKEL TOM:
(Syngende)
Så har I mig tilbage.

Den støvede hund står sammen med en sortbroget ko på en grøn eng. Koen vender hovedet ved lyden af Onkel Toms stemme.

KOEN (BOBBY):
(Mens den roligt tygger drøv)
Muuuuuuuuuuuuhh.

SLUT.

Personbeskrivelser

Onkel Tom:

Onkel er i slutningen af trediveerne, har tæt, strågult hår, der stritter lige op i luften og et veltrimmet skipperskæg. Han er almindelig af højde, tæt bygget og med masser af lyst hår på brystet. Han er iklædt en blå Topdanmarkpolo, løse, lyse Dockers og brune sejlersko i ruskind med kvaster.

Han er i hele sit væsen præget af et ukueligt gåpåmod, og han er ikke bange for de ting i livet, han ikke forstår. Han tager altid initiativet, uden dog altid at have tænkt tingene igennem først. Hans gode humør og hans lette livssyn bærer ham gennem selv de vanskeligste situationer.

Bobby:

Bobby er i midten af tyverne, middelhøj, lidt tynd, med sort hår i grydefrisure. Han er iført anonymt, småkedeligt tøj, og gør ikke noget særligt ud af sig selv.

Han er melankolsk af natur, men har samtidig et åbent sind. Han er uden fordomme og dømmer ikke sin omverden. Han holder sig i baggrunden, men har alligevel en fast mening om tingene. Han er et nemt offer for folk, der ikke vil ham det godt, men vinder omvendt hjerterne hos de, som giver ham en chance.

Den støvede hund:

Den støvede hund er af ubestemmelig race, men har dog noget terrier-agtigt over sig. Den er stor og robust bygget, men ikke svulmende af muskler. Den er solidt placeret på en brunmalet spånplade, hvorpå der sidder fire hjul.

Den har en rank positur, og dens hoved synes at kunne skifte udtryk alt efter hvilken situation, den er i. Lige meget hvad, er den altid støvet - deraf dens navn.